

● Mustafa Ayvalı

Yağmur Kuşum

Ne günler yaşamıştık bahardı kiminde yaz,
Bir yuvamız vardı ki saraydan da âlâydı.
Yanağının nurunda, nârında biraz da naz
Fetret haneme giren ne tatlı bir belaydı.

Şu cihan, gözlerinden damıtılmış bengisu
Tebessümünde derman lütfundadır zarafet.
Büklüm büklüm belinde siyah zülfün örgüsü
Yok tarife kudretim ey Tanrım beni affet!

Ben ki ömre teessür, ölüme vurulmuşum
Bedbahttı gönül bedbaht! Sen gelmeden önceydi.
Şimdi vuslata talip, gitme kal yağmur kuşum
Dudağı nâr-ı beyza! Sen gülmeden önceydi.

Ayrılığın kurşunu sinende mi saklıydı?
Vurup da yarınları sürüyüp gittin işte.
İnanmazdım falcıya oysa ne çok haklıydı
Ah yine sitemsizim yürüyüp gittin işte.

Her sokak köşesinde endişeler yumağı
Kekeme bir kuş gibi limanı yok, dalı yok.
Çırpın çırpın bitmiyor her yer örümcek ağı
Her dem bahçede açan o güllerin alı yok.

Selviler altındayken kim düşünür yarını?
Süpür mezarıcı süpür yapraklar üşümesin.
Hepsi bir hikâyeymiş ört yosun gözlerini
Her yer karanlık aman topraklar üşümesin.